14/04/2020

Γραπτή εξήγηση του Σεβ. Μητρ. Τριμυθούντος κ. Βαρνάβα

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Τριμυθούντος

Με γραπτή δήλωσή του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριμυθουντος κ. Βαρνάβας θέλησε να εξηγήσει τις παρερμηνείες που διαπίστωσε από κάποια μέσα έντυπης ενημέρωσης και κοινωνικής δικτύωσης πάνω στις γραπτές οδηγίες προς τους ιερείς της Ι. Μητροπόλεως την Παρασκευή 9 Απριλίου 2020.

Διαβάστε αναλυτικά:

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Τριμυθοῦντος γιὰ ἀποφυγὴ κάθε ἐκούσιας ἢ ἀκούσιας, ἡθελημένης ἢ ἀθέλητης παρερμηνείας, διαβολῆς καὶ παραχάραξης (αὐτὸ ἔγινε ἀπὸ κάποια μέσα ἔντυπης ἐνημέρωσης καὶ κοινωνικῆς δικτύωσης. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Τριμυθοῦντος ἐπιφυλάσσει ὅλα τὰ νόμιμα δικαιώματά της γιὰ τὶς ὅποιες διαστρεβλώσεις ἔγιναν ἢ τυχὸν θὰ γίνουν), τῶν γραπτῶν ὁδηγιῶν της μὲ ἡμερομηνία 9/4/20 πρὸς τοὺς ἱερεῖς της καὶ μόνο (εἶχαν ἀποσταλεῖ σὲ 45 ἠλεκτρονικὲς διευθύνσεις), προβαίνει γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορὰ στὴν παρακάτω γραπτὴ δήλωση καὶ ἐξήγηση.

Κρίναμε ἀναγκαῖο καὶ σημαντικὸ τὴν Παρασκευὴ 9/4/20 ὅπως δώσουμε γραπτὲς ὁδηγίες καὶ παραινέσεις πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς καθ’ ἡμᾶς Μητροπόλεως ὅπως, σὲ

συνεργασία μὲ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἐπιτρόπους, διαχειριστοῦμε καὶ ἱκανοποιήσουμε τὰ ἐπίμονα αἰτήματα, ἀλλὰ καὶ ἀναφαίρετα δικαιώματα, «ἐκκλησιαστικῷ καὶ νομικῷ δικαίῳ», τῶν πιστῶν μας, τὰ ὁποῖα ἐπικεντρώνονταν κυρίως στὴ μετάληψη τῶν ἀχράντων μυστηρίων κατὰ τὶς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Ὡς ἐκ τούτου, δὲν προσκαλέσαμε, ὅπως κατηγορηθήκαμε, μὲ «Ἐγκύκλιο τοὺς πιστούς», σὲ ἄρνηση ἢ ἀψήφηση τῶν περιοριστικῶν διαταγμάτων, ἐξάλλου ὁλόκληρο μῆνα, ἀκόμη καὶ χθὲς Κυριακὴ τῶν Βαΐων, δὲν παρουσιάστηκε κανένα φαινόμενο παράβασης στοὺς ἱεροὺς Ναούς μας. Γράψαμε αὐτὸ τὸ ὁποῖο καὶ διακονοῦμε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς κρίσης τῆς πανδημίας στὸ νησί μας. Μὲ φόβο Θεοῦ, συναίσθηση καὶ συνέπεια στὴν ποιμαντικὴ διακονία καὶ ἀποστολή μας, ἀλλὰ καὶ μὲ ὑπακοὴ στοὺς νόμους τῆς Πολιτείας, προσπαθοῦμε στὸ μέτρο τῶν δυνάμεών μας νὰ ἀναποκριθοῦμε, ὄχι στὴ δυνατότητα τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ, ἀλλὰ σὲ αὐτὴ τούτη καὶ μόνο τὴ δυνατότητα μετοχῆς στὸ Μυστήριο τῆς Ζωῆς, στὴ Θεία Κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μὲ πόνο ψυχῆς, ὑπὸ τὶς πρωτοφανεῖς παγκόσμιες περιστάσεις καὶ συνθῆκες ποὺ διάγουμε, δὲν μποροῦμε νὰ καλέσουμε σὲ μαζικὴ σύναξη καὶ γενικὸ Ἐκκλησιασμό. Νερώσαμε ἕως καὶ ξεθωριάσαμε τὸ κρασί μας, μὲ ἀνείπωτη θλίψη καὶ «ἐν ἐπιγνώσει» στεροῦμε τὸ λειτουργικὸ βίωμα στοὺς πιστούς μας εἰδικὰ αὐτὲς τὶς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως. «Ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὀδυρμὸν καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα», λειτουργοῦμε σὲ ἄδειους ναούς, ἀρκούμενοι μόνο στὸ νὰ εὐχόμαστε «ὑπὲρ τῶν δι᾽ εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν».

Μὲ εὐθύνη καὶ ὑποχρέωση στὸ ἱερατικό μας σχῆμα καὶ ἀποστολή, δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ ἀρνηθοῦμε αὐτὴ τούτη τὴ μετάληψη τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Μποροῦμε νὰ διασφαλίσουμε τὴ Θεία Κοινωνία σὲ ὅσους τὸ ζητοῦν, καὶ συνάμα νὰ τηρήσουμε ὅλα τὰ πρωτόκολλα ἀσφαλείας στοὺς μεγάλους εὐρύχωρους Ναούς μας, πολὺ καλύτερα ἀπὸ τὶς ὑπεραγορές, τὰ φαρμακεῖα, τὶς τράπεζες, ἀρκετοὺς χώρους ἐργασίας, συμπεριλαμβανομένων τῆς Δημόσιας Ὑπηρεσίας, τῶν Ὑπουργείων, τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς.

Ἐὰν εἶναι ἐφικτὸ καὶ νόμιμο στὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία ἐν μέσῳ περιοριστικῶν διαταγμάτων ἡ ἀγορὰ τοῦ «ἄρτου τοῦ ἐπιούσιου» ἀπὸ τοὺς Φούρνους, τῶν ζυμαρικῶν ἀπὸ τὶς Ὑπεραγορές, τῶν φθαρτῶν ἀπὸ τὶς Φρουταρίες, τῶν τσιγάρων ἀπὸ τὰ Περίπτερα, τῶν χαπιῶν ἀπὸ τὰ Φαρμακεῖα· πῶς αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸ γιὰ τὸν Ἄρτο τῆς Ζωῆς καὶ τὸ φάρμακο τῆς Ἀθανασίας στὸ Μέγα Θεραπευτήριο τὴν Ἐκκλησία;

Πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ ἀπαγορεύεται αὐτὴ τούτη καὶ μόνο ἡ Θεία Κοινωνία σὲ αὐτὸν

ποὺ ἐλεύθερα καὶ ἐπίμονα τὴν ζητᾶ -δὲν ἀναφερόμαστε στὸν μαζικὸ ἐκκλησιασμό, τὸν ὁποῖο καὶ ἀπαγορεύουμε-, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ σὲ ἐλάχιστα λεπτά, μὲ ἀπόσταση 5 καὶ 8 μέτρων καὶ ὅλες τὶς προβλεπόμενες προφυλάξεις;

Ἐὰν ἡ μετάδοση τῆς Θείας Κοινωνίας προβληματίζει, ποὺ δὲν προβλέπει κἂν τὸ ἄγγιγμα στὸν πιστό, πῶς τότε «ἡ τελετὴ τῆς Βάπτισης» ποὺ ἀναγράφεται στὸ «ἔντυπο Β (ἀριθμὸς 7)» θὰ ὑλοποιηθεῖ, ἀφοῦ αὐτὴ προβλέπει χρίση τοῦ ὑποψηφίου μὲ τὸ ἐπορκιστὸ ἔλαιο, βάπτισή του στὴν κολυμβήθρα καὶ μετάδοση τῆς Θείας Κοινωνίας;

Ἐὰν ὅμως τὸ πραγματικὸ ἀνομολόγητο κρυφὸ «πρόβλημα», μὴ γένοιτο, ἄπαγε τῆς βλασφημίας, γιὰ κάποιους ἔγκειται σὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονὸς τῆς θείας μετάληψης καὶ μετοχῆς στὸ μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τότε τὸ ζήτημα καθίσταται Μείζων Θεολογικὸ καὶ Ὁμολογιακό. Τουλάχιστον γιὰ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ τὴ λειτουργικὴ θεολογία Της αὐτὸ εἶναι λελυμένο, ξεκάθαρα ἀπαντημένο, συνοδικὰ κατοχυρωμένο καὶ βεβαιωμένο μέσα στὴ δισχιλιετῆ ἁγιοπνευματικὴ ἱστορικὴ πορεία Της.

Γιὰ ὅσους πιστεύουν ἀληθινὰ καὶ ὀρθόδοξα, γιὰ τὰ ζωντανὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μὲ λειτουργικὸ καὶ μυστηριακὸ βίωμα καὶ ἦθος, δὲν χρειάζεται κανένα ἐπιβεβαιωτικὸ ἐπιχείρημα γιὰ νὰ τοὺς ἐνισχύσει καὶ δυναμώσει. Γιὰ ὅσους ὅμως εἶναι ἀμέτοχοι καὶ ἄγευστοι τῆς ἐμπειρίας τῶν πιὸ πάνω, ἢ ἀκόμα καὶ ὀλιγόπιστοι, κανένα ἐπιχείρημα τῶν 20 αἰώνων ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας δὲν θὰ τοὺς πείσει. Εὐχόμαστε ἡμῖν καὶ ὑμῖν «μηδεὶς πειράζων τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον», διότι «φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος».

Χωρὶς τὴ Θεία Εὐχαριστία δὲν ὑπάρχει Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ Θεία Λειτουργία ποὺ τελεῖται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον διὰ τὸ θεαθῆναι τῆς τηλεόρασης, ἀποκλείοντας ἐκ προοιμίου τὴ δυνατότητα μετάδοσης τῶν ἀχράντων μυστηρίων σὲ ἐκείνους ποὺ ἐπίμονα καὶ ἐξ ἰδίας θελήσεως τὸ ζητοῦν καὶ βαθιὰ τὸ πιστεύουν καὶ πληροῦν τοὺς πνευματικοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ἔστω μόνο τῆς μετοχῆς στὴ Θεία Κοινωνία, τότε αὐτὴ ἐκφεύγει τοῦ σκοποῦ της, λανθάνει στὸν προσανατολισμό της, ἐκπίπτει τοῦ προορισμοῦ της ὅπως αὐτὸς καθορίζεται καὶ καταγράφεται σὲ αὐτὰ τοῦτα τὰ ἴδια τὰ λόγια τῶν εὐχῶν τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς.

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.»

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

† Ὁ Τριμυθοῦντος Βαρνάβας